

Formanden: Det ærede Medlems Talefrihed er ikke begrænset; men der kommer et Tidspunkt, hvor Forhandlingen bliver afbrudt.

Bramsnæs: Det maa jeg finde mig i; saa kan Mødet formentlig fortsættes en anden Dag.

Formanden: Ja, det bestemmer det ærede Medlem jo ikke.

Bramsnæs: Nej, jeg agter heller ikke at bestemme det, men jeg spørger, om jeg har Taletid eller ikke, og jeg er glad ved, at Formanden erklærer, at der ikke er nogen Begrænsning af Taletiden.

Jeg har overhovedet det Indtryk, at man ikke ønsker dette Forslag drøftet, og jeg tror, at alle, der har overværet denne Forhandling, vil være ganske enig med mig deri. Man ønsker, at det skal gaa saa let som muligt; der skulde ikke snakkes om dette Lovforslag, det skulde passere ganske stilfærdigt. Ordføreren for Venstre (Bækgaard) gjorde nogle faa Bemærkninger, som ikke havde nogen som helst Relation til Lovforslagets virkelige Indhold, og man var øjensynlig meget ked af, at jeg tog dette Spørgsmaal op til en nærmere Drøftelse. Men det maa man nu en Gang finde sig i. Rigsdagen tilhører jo ikke alene eet Parti, Rigsdagen er en saadan Repræsentation, at det er muligt for alle Partier at udtale sig; det kan heller ikke her i Landstinget lykkes at faa Socialdemokratiet til at undlade at udtale sig, naar det mener det nødvendigt. Det maa man finde sig i; og kan det ene Møde ikke strække til til en Forhandling, der er af nogen Betydning, er det naturligvis muligt at fortsætte i et andet Møde. Men dette er selvfølgelig Ting, som jeg ikke skal afgøre, men som Formanden skal afgøre. Men hvad jeg skal udtale, naar jeg holder mig indenfor de Regler, der findes for Medlemmerne af dette Ting, maa jeg selv have Lov til at afgøre.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange) talte om de Vanskeligheder, en Aktieselskabslov kan medføre. Jeg er nu ikke helt klart over, hvad det ærede Medlem egentlig mente; men han sagde, at de Bestemmelser, som jeg har udtalt mig for at faa ind i Loven, vilde kunne bringe særlige Vanskeligheder. Det ved jeg nu ikke rigtig. Dette, at man skal lægge et virkelig oplysende Regnskab frem, kan det tænkes at være en Vanske-

lighed for Industrien? Er det saadan, at man har noget at skjule, og at det gælder om at faa Lov til at skjule det, naar man skal aflægge et Aktieselskabsregnskab? Det kan jeg ikke tro. Jeg kan ikke tro, at det er en reel Vanskelighed for en industriel Virksomhed, at den skal aflægge et fuldt oplysende Regnskab. Jeg tror snarere, det er en Fare for en Virksomhed, hvis den ikke er pligtig at gøre det. Jeg mener, at en Virksomhed i saa Fald kan komme i en saadan Situation, at den fristes til at søge at føre baade sig selv og andre bag Lyset ved et ikke tilstrækkeligt oplysende Regnskab. Hvis vort industrielle Liv var saaledes indstillet, at det kun kunde eksistere, saafremt der ikke var Pligt til fuldt ud at lægge Kortene paa Bordet med Hensyn til Regnskaber og Værdier, saa det sørgeligt ud for det økonomiske Liv i Danmark. Jeg har meget større Tillid til vort økonomiske Liv end det ærede Medlem. De Krav, jeg har stillet med Hensyn til Regnskabsførelsen, vil ikke kunde berede nogen Industri Vanskelighed, men de vil kunne hindre, at de, der leder et Aktieselskab, fremlægger Regnskaber, som kan føre Offentligheden bag Lyset, som kan føre Aktionærer, nutidige eller fremtidige, bag Lyset, som kan føre de Folk, der eventuelt skal finansiere Virksomheden, bag Lyset. Jeg tror ikke, det er nødvendigt i dansk industrielt Liv, at man har Lov til det; det er efter min Mening sund økonomisk Moral at kræve fuld Offentlighed og Ærlighed i de Regnskaber, der forelægges. Jeg har talt om at optage f. Eks. Garantier og Kautioner i Regnskaberne; jeg beklager, at den ærede Handelsminister heller ikke denne Gang kom ind paa dette meget vigtige Spørgsmaal, det er aabenbart et saa vigtigt Spørgsmaal, at den højtærede Handelsminister ikke ønsker det skal berøres her. En Bestemmelse i den Retning var optaget i Stannings Forslag, og Venstremanden Hr. C. O. Pedersen — jeg nævner det igen, hvis den højtærede Handelsminister ikke skulde have hørt det — anbefalede den paa det stærkeste. Denne Bestemmelse er nu gaaet ud, men jeg spørger: Kan det bringe Industrien, Erhvervslivet i Vanskeligheder, at det skal oplyses, hvilke Kautioner og Garantiforpligtelser man har paaoptaget sig? Det er et moralsk Krav, som man har Lov til at stille til ethvert økonomisk Selskab, der forelægger et Regnskab for Offentligheden, og det er et falsk Regnskab, som ikke indeholder Oplysninger om Kaution og Garantiforpligtelser,